

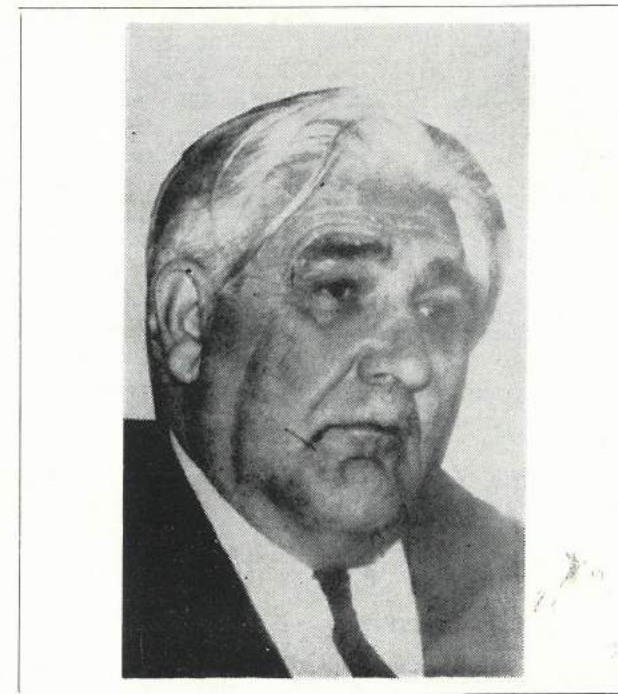
In memory
UDC 92+614.253

U S P O M E N

PROF. DR DUŠAN MIŠKOV

(28. VI 1914 — 25. XII 1985)

Iz prvih redova Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Vojvodine neumitna smrt prekinula je životni put neumornog epidemiologa borca protiv zaraznih bolesti u SR Srbiji i SAP Vojvodini, protivu dizenterije, pegavca, malarije i dr., člana Savezne epidemiološke komisije, i jedno vreme glavnog i odgovornog urednika našeg časopisa „Acta histo-

Prof. dr Dušan Miškov

riae medicinae stomatologiae pharmaciae medicinae veterinariae” prof. dr Dušana Miškova. U Institutu za kardiovaskularne bolesti u Sremskoj Kamenici toga vedrog zimskog dana ugasio se plemenit život nastavnika epidemiologije, i istorije medicine, na Medicinskom fakultetu u Novom Sadu. Toga dana ugasio se život jednog plemenitog i umnog erudite, žive

enciklopedije iz oblasti medicinskih nauka i istorije medicine. Čoveka koji je izvanredno dobro poznao slikarstvo, književnost, istoriju, pozorišnu umetnost i muziku.

Dušan Miškov je rođen 28. VI 1914. god. u Perlezu, koga je tokom celog svog života voleo, kome se vraćao i kadgod je mogao birao put da bar prođe kroz njega. I svoje poslednje putovanje na večni boravak izvršio je u Perlezu u porodičnoj grobnici. Osnovnu školu je završio u Perlezu, a gimnaziju u Beogradu 1934. god. Medicinski fakultet je završio takođe u Beogradu u početku ratnog vrtloga maja 1941. god. Nakon završnog lekarskog staža, završio je Kurs za suzbijanje zaraznih bolesti i stupio je u službu u Epidemiološko odeljenje Centralnog higijenskog zavoda u Beogradu. Osim 3 meseca koje je proveo u logoru, sve ostalo vreme radio je na suzbijanju zaraznih bolesti u Srbiji: dizenterije, pegavca, malarije i dr.

Septembra 1944. god. stupio je u NOVJ i radio u JNA sve do 1951. god. Prvih godina svoga rada u Armiji nalazio se na dužnosti ma epidemiologa u raznim operacijskim jedinicama, a 1947. god. premešten je u Vojno-higijenski zavod Glavne vojne bolnice JNA u Beogradu, gde je ostao do demobilizacije 1951. god. U tom periodu, kao afirmisani stručnjak, dobivao je odgovorne zadatke. Bio je glavni epidemiolog u toku izgradnje Omladinske pruge Šamac—Sarajevo i Autoputa „Bratstvo-jedinstvo“ između Beograda i Zagreba. Učestvovao je i na suzbijanju epidemije trbušnog tifusa u Ogulinu, Splitu, Bitolju, kao i malarije u SR Makedoniji.

U periodu od 1948—1951. god. dr Miškov je bio predavač u Sanitetskoj oficirskoj školi JNA i asistent na predmetu Epidemiologija na Medicinskom fakultetu u Beogradu.

Posle demobilizacije 1951—1964. god. dr Miškov je na dužnosti šefa Bakteriološkog i epidemiološkog odeljenja Higijenskog zavoda, a zatim Zavoda za zdravstvenu zaštitu u Zrenjaninu. U to vreme otkrio je i publikovao epidemije Q groznice, leptospiroze i virusnog meningitisa. Radeći na problemu poliomijelitisa i encefalitisa na terenu srednjeg Banata u posetu su mu dolazili i svetski stručnjaci, kao što su Sabin i Kazals.

Od 1964. god. radi u Institutu za zdravstvenu zaštitu u Novom Sadu, najpre kao pomoćnik direktora, zatim kao direktor Zavoda, a od 1974. god., pa do penzionisanja 1983. god., kao savetnik Zavoda.

1965. god. dr Miškov je izabran za višeg predavača za predmet Epidemiologija na Medicinskom fakultetu u Novom Sadu. Pored epidemiologije dr Miškov je predavao više od 10 godina Istoriju medicine na istom Fakultetu.

Kao opštepoznat vodeći stručnjak i naučnik na polju jugoslovenske epidemiologije, dr Dušan Miškov je našoj naučnoj javnosti poznat i priznat i kao stručnjak i naučnik Jugoslavije na polju istorije zdravstvene kulture. Iz njegovog pera izlazili su izvanredni naučni radovi iz istorije naše zdravstvene kulture. Spomenimo samo neke od značajnijih: Medicinski fakultet u Trnavi, Budimu i Pešti i njihovi đaci značajni za zdravstvenu kulturu Jugoslovena i Mađara, na I kongresu za istoriju zdravstvene kulture podunavskih zemalja, Novi Sad, 1975; zatim Vasa Atanasijević, lekar iz Osijeka, saradnik i prijatelj Vuka Karadžića; Le-

kari s teritorije Srema, značajni za našu zdravstvenu i opštu kulturu; Istorija ishrane u Vojvodini; Zdravstvena kultura Bačke od prvih pisanih spomenika do XVIII veka; Medicinske veze Vojvodine sa Istrom Trstom i Hrvatskim primorjem u XVIII i XIX veku; Variola u jugoslovenskim zemljama; Pomoć zdravstvenih radnika Vojvodine Sanitetu (Kneževine Srbije za vreme srpsko-turskih ratova 1876—1878; Umiranje dece u selima Banatske regimente sredinom XIX veka; Jedna bibliografska retkost sa kraja XVIII veka; Iz istorije zdravstvene kulture Zrenjanina; Medicinske ustanove Srpske pravoslavne crkve u Vojvodini od XII do XIX veka; Bolnice u Novom Sadu 1730—1985; dr Jovan Jovanović-Zmaj kao lekar (nezaboravan referat čitan na svečanoj sednici Društva u Matici Srpskoj) i brojni drugi.

Savez naučnih društava za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije na Godišnjoj skupštini u Bosanskom Petrovcu 1972. god. je doneo odluku da se Uredništvo saveznog časopisa „Acta historiae medicinae...“ iz Beograda prenese u Novi Sad i da se za glavnog urednika izabere dr Dušan Miškov, tako da je od 1972. god. dr Miškov velikim zalaganjem uređivao ovaj naš jugoslovenski časopis na opšte zadovoljstvo i na visokom naučnom nivou.

Dr Dušan Miškov je bio izvanredan pedagog, koga su studenti i svi oni koji su ga slušali, obožavali kao predavača, koji je svojom širokom kulturom i enciklopedijskim znanjem umeo da zainteresuje i da ponese slušaoca.

Bio je član mnogih naučnih i stručnih udruženja, između ostalog i među prvim član Medicinske akademije Srpskog lekarskog društva u Beogradu. Odlikovan je Ordenom zasluge za narod, Ordenom rada, Ordenom zasluge za narod sa srebrnim vencima, Ordenom republike sa bronzanim vencem, a dobio je i brojne zahvalnice, diplome i povelje.

Otišao je iz naše sredine veliki borac za narodno zdravlje, za bolju i lepšu budućnost naraštaja, ali i naučni pregalac koji nam je ukazivao na put osvetljavanjem naše zdravstvene kulture minulih vekova, tačno prema principu „Mi smo naslednici mrtvih, saradnici živih, a sudbina onih, koji će posle nas doći“!

Uz najveću zahvalnost za sve što je učinio, posebno na polju istorije zdravstvene kulture našeg naroda, hvala mu i večna slava. Njegov primer treba slediti na naučno-istraživačkom polju osvetljavajući našu mukotrpnu ali i slavnu prošlost, prošlost našeg naroda!

Neka je večna slava prof. dr Dušanu Miškovu!

Prof. dr Milorad VELISAVLJEV
i prof. dr Boriša VUKOVIĆ